

श्रुतबो

पूरुषो २ । इत्यमरः ॥ नामदन्ती ३ । इति जटाधरः ॥

श्रुः, गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-सक०-अनिट् ।) अचति । रेफरहितोऽप्ययः । मिति केचित् । श्रवति । इति दुर्गादासः ॥

श्रुः न गतौ । श्रुतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (स्वा०-पर०-सक०-अनिट् । न, शृणोति । रक्षांसीति पुरापि संश्रुणुमहे । इति मुरारौ व्यतीहारादात्मन्यपदम् । संश्रुणुष्व मयाख्यातम् । इति गणकृतानित्यत्वात् । आख्यात-शब्दस्य क्रियाविशेषणतयाकर्मकत्वे समो गच्छेत्त्यादिना म वा । इति दुर्गादासः ॥

श्रुग्राहः, पुं, विककृतहृत् । इति रत्नमाला ॥ श्रुष्टिका, स्त्री, सर्जिकाचारः । इति रत्नमाला ॥ श्रुतः, क्ली, (श्रुते स्म यदिति । श्रु + क्तः ।) शास्त्रम् । इत्यमरः ॥ (यथा, रघुः । २ । २१ ।

“श्रुतस्य यायादयमन्तमभंक-
स्तथा परेषां युधि चेति पार्थिवः ।
अवेष्ट धातोर्गमनार्थमर्थवित्
चकार नाम्ना रघुमालसम्भवम् ॥”)

श्रवणगोचरः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, माण्डूकीयनिषदि । ३ । २ । ३ ।

“नायमात्मा प्रवचनेन लभ्यो
न मेधया न बहुधा श्रुतेन ॥”

पुं, कालिन्दीगर्भजातः कृष्णस्य पुत्रविशेषः । यथा, भागवते । १० । ६१ । १४ ।

“श्रुतः कविर्हो वीरः सुबाहुर्भद्र एकलः ।
शान्तिर्दर्शः पूर्णमासः कालिन्ध्याः सोमको-
ऽवरः ॥”)

श्रुतः, त्रि, (श्रु + क्तः ।) अवष्टुतः । इत्यमरः ॥ आकर्णितः । इति मेदिनी ॥ (यथा, रघुः । १ । ७८ ।

“स शपो न त्वया राजन् न च सारथिना
श्रुतः ॥”)

श्रुतकीर्तिः, स्त्री, (श्रुता कीर्तिर्यस्याः ।) जनक-भ्रातृकुलप्रध्वजराजकन्या । सा शत्रुघ्नपत्नी । यथा,

“शत्रुघ्नश्चापि धर्मात्मा अन्नवीन्मथिलेश्वरः ।
श्रुतकीर्तिर्महाबाहो पाणिं गृह्णोष पाणिना ॥”

इति वाल्मीकीय रामायणे बालकाण्डे ७३ सर्गः ॥ अपि च ।

“एवं भवतु भद्रं ते कुशध्वजसुते इमे ।
पद्मौ भजेतां सहितौ शत्रुघ्नभरतावभौ ॥

इति तत्रैव ७२ सर्गः ॥

देवर्षी, पुं । (द्रौपदीगर्भजातः अर्जुनस्य पुत्रे च पुं । यथा, महाभारते । १ । ६३ । १२० ।

“अर्जुनात् श्रुतकीर्तिश्च शतानीकश्च
नाकुलिः ॥”)

कीर्तियुक्ते, त्रि । इति केचित् ॥

श्रुतदेवी, स्त्री, (श्रुतस्य शास्त्रस्य देवी ।) सरस्वती । इति हेमचन्द्रः ॥

श्रुतबोधः, पुं, (श्रुतस्य बोधो यस्मात् । श्रुतमात्रं बोधयतीति वा । बुध + णिच् + प्रच् ।) कालिदासकृतच्छन्दोग्यविशेषः । यथा,—

१७०

श्रुतिः

हृन्मसां लक्षणं येन श्रुतमात्रेण बुध्यते ।
तदहं कथयिष्यामि श्रुतबोधमविस्तरम् ॥”

इति तदप्यस्यार्थश्लोकः ॥

श्रुतर्षिः, पुं, (श्रुतप्रधान ऋषिः ।) ऋषिविशेषः । स तु सुश्रुतादिः । इति त्रिकाण्डशेषः । यथा,—

“संहिता ऋग्यजुःसाम्नां संहितास्तैः श्रुत-
र्षिभिः ।

सामान्याहं कृताश्चैव दृश्यन्ते ह्यपरे त्विह ॥”
इति मात्स्ये १२० अध्यायः ॥

श्रुतश्रवोऽनुजः, पुं, (श्रुतश्रवसोऽनुजः ।) शनैश्चर-ग्रहः । इति हारावली ॥

श्रुतश्रीषी, स्त्री, द्रवन्ती । इति भावप्रकाशः ॥ श्रुतादानं, क्ली, (श्रुतस्यादानम् ।) ब्रह्मवादः । इति हारावली ॥

श्रुताध्ययनसम्पन्नः, त्रि, (श्रुतस्य शास्त्रस्य अध्य-यने सम्पन्नः युक्तः ।) धर्मशास्त्रज्ञः । यथा,

याज्ञवल्क्यः ।
श्रुताध्यायनसम्पन्नाः कुलीनाः सत्यवादिनः ।
राज्ञा सभासदः कार्य्याः शत्रौ मित्रे च ये
समाः ॥”

इति व्यवहारतत्त्वम् ॥

श्रुतान्वितः, त्रि, (श्रुतेन श्रुशास्त्रेण अन्वितः ।) शास्त्रज्ञः । यथा,—

“अभून्मृपो विबुधसखः परन्तपः
श्रुतान्वितो दशरथ इत्यदाहृतः ।
गुणैर्व्यरं भुवनहितच्छलेन यं
सनातनः पितरमुपागमत् स्वयम् ॥”

इति भट्टिः । १ । १ ॥

श्रुतार्थः, पुं, (श्रुतोऽर्थः ।) शाब्दबोधविषयी-भूतार्थः । श्रवणमात्रबोध्योऽर्थः । यथा,—

“श्रुतार्थस्य परित्यागादश्रुतार्थस्य कल्पनात् ।
प्राप्तस्य वाधादित्येवं परिसङ्ग्राहविदोपिका ॥”

इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

(चि, श्रुतोऽर्थो येन सः । यथा, हरिवंशे । ११५ । २७ ।

“श्रुतार्थो देव गुह्यस्य भवान् यत्र वयं
स्थिताः ॥”)

श्रुतायुः, पुं, सूर्यवंशीयरारजविशेषः । स तु कुशस्य चतुर्दशपुरुषः । यथा,—

“नाभागस्याम्बरीषोऽभूत् सिन्धुद्वीपस्ततोऽभवत्
ततः श्रुतायुः पुत्रोऽभूत् ऋतुपालस्ततोऽभवत् ॥”

इति मात्स्ये १३ अध्यायः ॥

श्रुतिः, स्त्री, (श्रुतेनयेति । श्रु + “श्रुयजिस्तुभ्यः
करणे ।” ३ । ३ । ८४ । इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या
करणे ।” क्तिन् ।) वेदः । (यथा, मनुः । १२ । १० ।

“श्रुतिस्तु वेदो विज्ञेयो धर्मशास्त्रन्तु वै स्मृतिः ॥”)
कर्णः । इत्यमरः ॥ (यथा, भागवते । ८ । ४ । १८ ।

“करी हरैर्मन्दिरमार्जानादिषु
श्रुतिं चकाराच्युतसकथोदये ॥”)

गर्भस्यस्य पञ्चमासैः श्रुतिर्भवति । इति सुख-बोधः ॥ श्रुतीन्द्रियप्राज्ञः शब्दः शब्दत्वादिः । यथा,—

श्रुतिः

“ब्राह्मस्य गोचरो गन्धो गन्धत्वादिरपि स्मृतः ।
तथा रक्षो रमन्नायास्तया शब्दोऽपि च

श्रुतेः ॥”

इति भाषापरिच्छेदः ॥

कर्णस्य शुभाशुभलक्षणमाह ।
“रक्ताल्पपरुषश्मशुकर्णाः स्युः पापश्रुत्यवः ।
निर्मासैषिपिठैर्भोगाः कृपणा इव कर्णकाः ॥

शङ्कुकर्णाश्च राजानो रोमकर्णाः शतायुषः ।
हृहृत्कर्णाश्च राजानो धनिनः परिकीर्त्तिताः ॥”

इति गार्ग्ये ६६ अध्यायः ॥

(श्रु + भावे क्तिन् ।) श्रोत्रकर्म । (यथा, भाग-वते । ८ । ५ । १६ ।

“यन्मामश्रुतिमात्रेण पुमान् भवति निर्मलः
तस्य तीर्थपदः किंवा दासानामवशिष्यते ॥”)

वार्त्ता । इति मेदिनी ॥ (यथा, रघुः । १ । २७ ।
“व्याहृता यत्परस्वभ्यः श्रुतौ तत्स्करता

स्थिता ॥”)

श्रवणानक्षत्रम् । इति शब्दरत्नावली ॥ पङ्-जाधारम्भिका । इति हेमचन्द्रः ॥ श्रोतृ इति भाषा । (यथा, शिशुपालवधे । १ । १० ।)

“रणद्विराघट्टनया नभस्ततः
पृथक्विभिन्नश्रुतिमण्डलैः स्वरैः ॥)

सा च द्वाविंशतिप्रकारा यथा,—
“नान्दी चालनिका रसा च सुमुखी चित्रा

विचित्रा घना

मातङ्गी सरसाश्रुता मधुकरी मैत्री शिवा

माधवी ।

बाला शार्ङ्गरवी कला कलरवा माला विशाला

जया

मात्रेति श्रुतयः पुराणकविभिर्द्वाविंशतिः,
कीर्त्तिताः ॥

नान्दी-विशाला-सुमुखी-विचित्रासम्भवः सटा ।
पङ्कजी मती मुनीन्द्रेण भरतेन शिवेन च ॥

चित्रा घना चालनिका निवेगात्
संजायतेऽसौ ऋषभस्तथैव ।

स्वरोऽपि माला सरसानिवेशात्
गान्धारनामा प्रथितः पृथिव्याम् ॥

मातङ्गी माधवी मैत्री शिवाजातस्तु पञ्चमः ।
कला कलरवा बाला शार्ङ्गरव्यास्तु पञ्चमः ॥

जायामृतारसानान्तु संयोगाद्भवतस्वरः ।
माता मधुकरी योगात् निषादः संप्रजायते ॥

श्रुतिस्थाने स्वरान् वक्तुं नालं ब्रह्मापि तत्त्वतः
जले च सुतरां मार्गो मौनानां नोपलब्धतः ॥

गगने पक्षिणां यद्गत् तद्गत् स्वरगता श्रुतिः ।
श्रुतिर्नादवशा प्रोक्ता तथाप्या च कला

मता ।

यथा तैलगतं सर्पिर्यथा काष्ठगतोऽनलः ।
ज्ञायतेऽत्रोपदेशेन यथा स्वरगता श्रुतिः ॥

वीणादेस्तु श्रुतिज्ञानं स्वरज्ञानन्तु वंशजम् ।
अश्विनौ वसवो रुद्राः सहैषाङ्गेन शशुवुः ॥

प्रशम्यं सुहरेर्नादमतो द्वाविंशतिः श्रुतिः ॥”
इति सङ्गीतदामोदरः ।